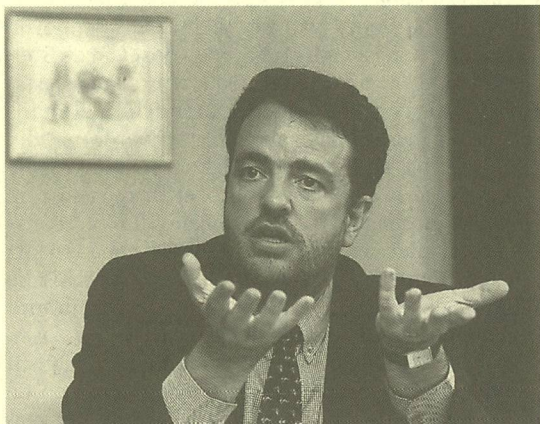

ANNEMANS, Gerolf (Antwerpen 8 november 1958).

Studeerde rechten aan de Universitaire Instelling Antwerpen en schreef zich in 1982 in als advocaat bij de Antwerpse balie. Tijdens zijn studententijd was Annemans actief in diverse, meestal Vlaams-nationale studentenverenigingen (waaronder het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond), vaak ook in redacties. Als publicist ontwikkelde hij een scherpe polemische pen, die hem nog in zijn studententijd tot medewerker van 't *Pallieterke* maakte. Ook als advocaat ontplooidde hij nog, onder talloze pseudoniemen, een grote activiteit in dat weekblad. Enige faam verwierf hij als de Iustinus die in een vaste televisierubriek vijf jaar lang in ongemeen scherpe bewoordingen de linkse invloeden in de Belgische Radio en Televisieomroep aankloeg.

Het Vlaams Blok bood de 27-jarige Annemans in 1985 de plaats van eerste opvolger op de Antwerpse Kamerlijst aan, wat hem in maart 1987 een zetel in de Kamer opleverde. Vrij snel nam hij een leidende positie in de extreem-rechtse partij in: als lid van het partijbestuur, als voorzitter van de vereniging van mandatarissen en als voorzitter van de studiedienst. Sedert 1991 is Annemans fractieleider in de Kamer.

Gerolf Annemans, een van de leidende figuren in het Vlaams Blok en sinds 1991 fractievoorzitter in de Kamer. (DE STANDAARD/HET NIEUWSBLAD. E. PEUSIJENS)

Als politicus vergrootte Annemans nog zijn reputatie van polemist. Hij was een van de betere redenaars in de Kamer die regelmatig scherpe toespraken hield waarin hij, op de rand van het schelden af, het Belgisch establishment – voorop de koning en de eerste minister – maar ook de **Volksunie** of de migranten-verdedigers Paula d'Hondt en Johan Lemman hekelde. Tactisch en politiek bleef de inbreng van zijn na 1991 nochtans grote fractie in de Kamer echter zeer beperkt. Annemans verwierf in de loop van de jaren ook de reputatie tot de minder extreme tendensen in het Blok te behoren, die meer de Vlaams-nationale thema's en minder de migrantenproblematiek wensten te benadrukken. Zijn imago van gematigd pragmaticus werd versterkt door zijn optreden in de 'Commissie Dutroux' (1997), waar hij de disfuncties van het Belgische justitieel apparaat onderzocht.

WERKEN: *Dossier migranten*, z.j.; – *Onafhankelijkheid moet en kan*, 1990; – *De gezinspartij*, 1991; – *De kostprijs van België*, 1992.

ILLUSTRATIE(S), zie: Vlaams Blok, Vlaams- nationalistische partijen.

ROLF FALTER